

Stöde kammarmusikvecka

Saxofonfagottisten som förenar världar

STÖDE Dels är han solofagottist i Stuttgarts radiosymfoniker. Dels är han jazzmusikern som spelat med Chaka Khan och Modern Jazz Quartet.

Kammarmusiken till trots bjuds alltid en jazzkonsert vid Stöde musikvecka. Och vem kan bättre förena de båda världarna än Libor Sima, som i kväll uruppför sin egen saxofonkonsert.

När han var fyra år sjöng han med i Stan Getz saxofonsolon från pappas skivor medan han byggde Lego.

Vid nio började han spela piano men iddes inte öva. Vid tolv provade han klarinett, som bara var aningen roligare. Men när han vid 13 års ålder hörde en av Woody Hermans saxofonister så det pang inom honom.

– Jag sa till pappa att jag ville spela saxofon. Han

suckade, för han trodde väl att det skulle bli likadant som med pianot och klarinetten. Men saxofon var mitt instrument, säger Libor Sima.

Spelade Messias

Han hade hittat sig själv och var som omvänd. Han studerade musik, övade, komponerade. Ganska snart hörde han på en annan skiva en fagott och frågade sin pappa: Vad är det? Och pappa, som var jazzmusiker och även musiklärare, hade faktiskt en gammal fagott i gömmorna.

– Rören var 40–50 år gamla men de fungerade. Efter sex veckor spelade jag fagottstämman i Handels Messias, och efter ett år kom jag in på musikhögskola, säger Libor Sima.

Två gånger hade det smällt till, inte bara ett

Libor Sima är en återvändare till Stöde musikvecka. Förra gången var 2008, men i år kommer dubbelmusikanten med bara sin saxofon. På den ska han spela sväl klassiskt som jazz.

FOTO: SUSANNE HOLMLUND

utan två instrument var tydligen hans – liksom två genrer. Och kärleken håller än. I dag är huvudsysslan att spela solofagott i Stuttgarts radioorkester, men när tid och tillfälle ges ikläder sig Libor Sima sin jazzskepnad och tar ett frilans-

jobb med saxofonen.

Komponerandet växer mer och mer. Nyligen spelade Dresdner Stadtkapelle ett av hans stycken där han i toner målat berättelsen om Kapten Ahab i Moby Dick, och i augusti tar hans egen orkester upp den.

– När jag var i Stöde 2008 spelade vi ett av mina stycken, och när Lars Jönsson bad mig skriva en saxofonkonsert till årets musikvecka sa jag ja. Det är så vackert i Stöde och människorna är underbara, säger han.

Mångfacetterat liv

I kväll uruppför han sin saxofonkonsert med stråkkvartetten, i morgon ger han en jazzworkshop och spelar kvällskonsert med Tilling trio.

Han gillar sitt mångfacetterade liv och tycker att han just nu har god balans mellan fagott, saxofon, komponerande och familjen med flöjtistfru och tre spelande barn.

Och för honom är genregränser ointressanta.

– Det jag älskar är känslan i musiken, känslan som den ger till människor. Bar-

riärer mellan genrer finns bara i våra huvuden, säger han.

Heavy metal-Mozart

Chick Corea spelade klassiskt, Herbie Hancock lika så, menar han; Stravinskij, Gershwin och andra 1900-talstonsättare har flirtat med jassen. Och han har hört klassiske pianisten Glenn Gould spela Mozart med heavy metal-känsla.

Ett problem är förstås att jassen är svår att notera. Men om man börjar som ung att öppna sig för flera musikstilar tror han många musiker har talangen, fast de kanske inte tror det.

– Det är ju musik alltihop, säger Libor Sima.

Reporter
Susanne Holmlund
susanne.holmlund@st.nu
060-197278

Publicerad 27 juli 2011

SUNDSVALLS TIDNING

Libor Sima är en återvändare till Stöde musikvecka. Förra gången var 2008, men i år kommer dubbelmusikanten med bara sin saxofon. På den ska han spela sväl klassiskt som jazz.

Fotograf:

Susanne Holmlund

Saxofonfagottisten som komponerar åt sig själv

STÖDE Dels är han solofagottist i Stuttgarts radiosymfoniker. Dels är han jazzmusikern som spelat med Chaka Khan och Modern Jazz Quartet.

Kammarmusiken till trots bjuds alltid en jazzkonsert vid Stöde musikvecka. Och vem kan bättre förena de båda världarna är Libor Sima, som i kväll uruppför sin egen saxofonkonsert.

När han var fyra år sjöng han med i Stan Getz saxofonsolon från pappas skivor medan han byggde Lego.

Vid nio började han spela piano men iddes inte öva. Vid tolv provade han klarinett, som bara var aningen roligare. Men när han vid 13 års ålder hörde en av Woody Hermans saxofonister sa det pang inom honom.

– Jag sa till pappa att jag ville spela saxofon. Han suckade, för han trodde väl att det skulle bli likadant som med pianot och klarinetten. Men saxofon var mitt instrument, säger Libor Sima.

Han hade hittat sig själv och var som omvänd. Han studerade musik, övade, komponerade. Ganska snart hörde han på en annan skiva en fagott och frågade sin pappa: Vad är det? Och pappa, som var jazzmusiker och även musiklärare, hade faktiskt en gammal fagott i gömmorna.

Libor Sima är född i Tjeckoslovakien men uppvuxen i Tyskland och för honom är musiken

– Rören var 40-50 år gamla men de fungerade. Efter sex veckor spelade jag fagottstämman i Händels Messias, och efter ett år kom jag in på musikhögskola, säger Libor Sima.

Två gånger hade det smällt till, inte bara ett utan två instrument var tydligen hans - liksom två genrer. Och kärleken håller än. I dag är huvudsysslan att spela solofagott i Stuttgarts radioorkester, men när tid och tillfälle ges ikläder sig Libor Sima sin jazzskepnad och tar ett frilansjobb med saxofonen.

Komponerandet växer mer och mer. Nyligen spelade Dresdner Stadtkapelle ett av hans stycken där han i toner målat berättelsen om Kapten Ahab i Moby Dick, och i augusti tar hans egen orkester upp den.

– När jag var i Stöde 2008 spelade vi ett av mina stycken, och när Lars Jönsson bad mig skriva en saxofonkonsert till årets musikvecka sa jag ja. Det är så vackert i Stöde och människorna är underbara, säger han.

I kväll uruppför han sin saxofonkonsert med stråkkvartetten, i morgon ger han en jazzworkshop och spelar kvällskonsert med Tilling trio. Han gillar sitt mångfacetterade liv och tycker att han just nu har god balans mellan fagott, saxofon, komponerande och familjen med flöjtistfru och tre spelande barn.

Och för honom är genregränser ointressanta.

– Det jag älskar är känslan i musiken, känslan som den ger till människor. Barriärer mellan genrer finns bara i våra huvuden, säger han.

Chick Corea spelade klassiskt, Herbie Hancock lika så, menar han; Stravinskij, Gershwin och andra 1900-talstonsättare har flirtat med jazzen. Och han har hört klassiske pianisten Glenn Gould spela Mozart med heavy metal-känsla.

Ett problem är förstås att jazzen är svår att notera. Men om man börjar redan som ung att öppna sig för flera musikstilar tror han att många musiker har talangen, fast de kanske inte tror det.

– Det är ju musik alltihop, säger Libor Sima.

Susanne Holmlund 060-197278 susanne.holmlund@st.nu

Publicerad 27 juli 2011

också gränslös. – Genrer finns bara i våra huvuden. Allt är ju musik, säger han. Fotograf: Susanne Holmlund

Fagottisten och saxofonisten, kammar- och jazzmusikern Libor Sima återvänder gärna till Stöde. – Dr är vackert och människorna är underbara, säger han. Fotograf: Susanne Holmlund

[Stäng](#)